

„Mert tudd meg: e szóban – haza,
foglaltatik az emberi szeretet
és óhajtás tárgyainak egész öszvessége.
Oltár, atyáid által istennek építve;
ház, hol az élet első örömeit ízleled;
föld, melynek gyümölcse feltáplált;
szülőid, hitvesed, gyermekeid,
barátid, rokonaid s polgártársaid:
egyről egyig csak egészítő részei annak.”

(Kölcsey Ferenc)

Én tereád bízom szép magyar hazánkat,
a nemzetet, s vele együtt koronámat.
Legyen ez mindenkor a te örökséged,
oltalmazd, őrizd, vezérelj e népet.

Mindszenty bíboros hazaszeretete

A magyar nép történetében nagyon sok igaz hazafi volt, aki minden tőle telhetőt megtett a magyar népért. Hányan áldozták vérüket az évszázadok során a szeretett magyar hazáért a honvédő háborúkban, hányan küzdöttek a magyarok szabadságáért és életkörülményeinek javulásért, hányan védelmezték a magyarok értékeit, kultúráját az elnyomó és idegen támadások ellen! Világi és egyházi személyek közül számtalan nevet lehetne felsorolni, akik óvták, védtek, segítettek, bővítették és öregbítették Magyarországot és a magyar nép megítélését a világban.

A sok igaz magyar közül most csak az ország utolsó hercegprímását, Mindszenty József bíboros, érseket szeretném kiemelni, aki a XX. századi magyar történelem egyik kiemelkedő és meghatározó alakja volt. Az elmúlt évszázad '50-es, '60-as és '70-es éveiben az ő neve külföldön egyet jelentet a magyarsággal, annak elnyomásával és szenvedéseivel.

Mindszenty bíboros már az anyatejjel szívta magában a katolikus hitet, a buzgó Mária-tiszteletet és az igaz hazaszeretetet. *Emlékirataim* című könyvének első fejezetében büszkén írja, hogy felmenői több évszázadra visszamenően magyarok voltak, akik mindig hűségesen szolgálták a hazát, és ezt a magyar nép iránti szeretetet és az országért való tenni akarást nevelték bele áldozatos lelkű szülei. Elemi- és középiskolájában majd pedig a papnevelő intézetben megint csak tiszta magyarságtudatra és hazaszeretetre tanították.

Nagyon szerette és kiválóan ismerte az Egyház és a magyar nép történetét, amely könyveiben, írásaiban és beszédeiben bőségesen meg is mutatkozott. Börtöneit, fogságait és száműzetését az Isten, az Egyház és a haza szeretetéért kellett elviselnie. Jelmondatában szépen megfogalmazta életcélját: „*Pannonia sacra*” azaz „*Szent Pannónia*.” A Szent Magyarország megvalósulását szerette volna elérni.

Az 1945-ös esztergomi érseki kinevezése után három évig, az 1948. december 26-ai letartóztatásig szinte teljes egészében bejárta Magyarországot, különösen is a Boldogasszony Évében, és mindenhol, minden beszédében arra bízta hallgatóit, hogy ragaszkodjanak a keresztény értékrendhez és magyarságukhoz. Az 1946. szeptember 23-án, Szegeden, a Dóm-téren több ezer fős tömeg előtt elmondott beszédének

következő részlete jól mutatja gondolkodásmódját és értékrendjét: „*Mindaddig, amíg a magyar nép szívében él a hit, ez a hit nagy erőt ad a nemzetnek a talpra álláshoz. Ami az én szerény személyemet illeti, nem tekintem magamat egyébként, mint nemzetem és népem szolgálattevőjének. Ezt a szolgálatot teljesíteni akarom, akármilyen árat is követeljen. Tinektek pedig azt mondom: az Egyházhhoz való ragaszkodásban, az erkölcsi elvek tiszteletben tartásában és a magyarsághoz való ragaszkodásban legyetek rendíthetetlenek!*”

Mindszenty bíboros nagyon keményen és következetesen ragaszkodott a keresztény és magyar értékek védelméhez, amely sok ellenséget és rosszakarót szerzett neki a kevésbé kitartók és elkötelezettek táborában, nem beszélve a haza elárulóiról, akik a legfőbb ellenségüknek tekintették. Ő szerette volna, ha népünk magáénak érzi a Szent István-i örökséget és ahhoz mindenáron ragaszkodik. Tiszta, becsületes és feddhetetlen életű emberként őt nem lehetett megszarolni, megalkuvásra bírni, így erőszakkal, rágalmakkal és mérhetetlenül sok hazugsággal tudták csak eltávolítani és elhallgattatni a bebörtönzésével. Megtörni azonban így sem sikerült, mert miután kiszabadult, újult erővel és fiatalos lendülettel szolgált tovább magyar népét és szeretett hazáját.

Halála előtt nem sokkal, 84. életévében, dél-amerikai útvárról hazafelé még a következő hétre kitűzött skandináviai útját tervezgette, hogy ott mivel fogja bátorítani az emigrációba kényszerült magyarokat. Mindszenty József bíboros, hercegprímás egész életét és szolgálatát a magyar népért és hazáért áldozta, hogy Magyarország megmaradjon a Szent István-i kereszténység valamint a Magyarok Nagyasszonya tisztelet mellett és szenteket termő föld legyen.

Ma is nagy szüksége van a magyar hazának arra, hogy Mindszenty bíboroshoz hasonló tiszta, becsületes, erkölcsös és életszentségre törekvő tagjai legyenek, akik megalkuvás nélkül küzdenek a magyarság ellen támadó, elvtelen és hazug emberekkel szemben az országban, Európában és az egész világon. Járjon közben értünk a Magyarok Nagyasszonya és az összes magyar szent a fölséges Istennél, hogy Magyarországra egy szebb és jobb jövő virradjon, mert „*megbűnhődte már e nép a múltat, s jövőndőt.*”

Déri Péter

Martinus www.martinus.hu
 a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Szerkesztők:** Csuti-Mátyás Zsófia, Déri Péter, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Salamon Viktória, Teklits Tamás • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Megrendelés száma:** 73171/28 • 2014. július • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Magyarnak maradni kötelesség!

„Boldog a nép, melynek az Úr az Istene” (Zsolt 33,12) – hangzik a Zsoltárok könyvében. Az Ószövetségben a nép és vallás ügye szorosan egybefonódott. Erre szép példa a refidimi csata, ahol József vezetésével a nép összecsap Amalekkel, de a győzelmet a hegyen Mózes imája hozza meg (vö. Kiv 17,8-16). Nemzetünk ügye mindannyiunk közös feladata, és kötelessége.

Az Újszövetségben az Úr Krisztus megsiratja Jeruzsálem pusztulását (vö. Lk 19,41). Ebben benne van a tudás is, hogy a bűn okozza az ország vesztét. Az Újszövetség nagyszerűsége az, hogy Krisztus minden nemzetet maga köré gyűjt, és hazahív titokzatos Testébe, az Egyházba. Ezt Szent Pál apostol foglalja össze az efezusi levélben, ahol érthetővé válik, hogy az Egyház a „távol” lévőket egymáshoz közel hozza Krisztus által, aki a mi békességünk (vö. Ef 2,11-22).

Maga a Szentírás is világossá teszi, hogy minden nemzet, de minden ember is, kiválasztott arra, hogy az életre vezető úton járjon. Ez a mának hordozza azt az üzenetet, hogy nem szolgáljuk, világpolgárrá züllesztő globalizációra van szükségünk, hanem népeket, nemzeteket, kultúrákat, és hagyományokat tiszteletben tartó katolizációra. Nekünk, magyaroknak, ez a hit jelentette a megtartó erőt a zivataros századokban. Az államalapítás idején az egyistenhívő magyarok felvették a kereszténységet. A történelem során páratlanul jelenítették meg a Kárpát-medencében az Isten és felebaráti szeretet törvényét.

Már Szent István király intelmeiben megfogalmazta, és valóra váltották uralkodóink, hogy az idegeneket is be kell fo-

gadni az országba. Ezek a népek beilleszkedtek, mert befogadókra találtak. Azonban népünk harcolt minden zsarnokság, elnyomás, és idegenszívű-szellemű hatalom ellen. A gonosz lélek nagyszerűen használta fel a „*Divide et impera*” elvet: „*Oszd meg és uralkodj!*”

„*Aki nem gyűjt velem az szétszór!*” – mondja az Úr (Mt 12,30). Az „ördög” szó a görög nyelvben (diabolos) „szétszóró”-t jelent. A gonosz a lelki rendezettséget szórja szét, és szít indulatokat. A korábban évszázadokig békében együtt élő népeket egymás ellen fordította, ez okozta Trianon nemzeti tragédiáját.

A Teremtő akarata az, hogy ezen a földön éljünk, az Ő szándéka az, hogy ezzel az anyanyelvvel és lelki örökséggel együtt járjunk az élet útján. Őrhelyet jelölt ki számunkra itt, a Kárpát-medencében, hogy őrizzük, védjük kultúránkat, és másokat is megbékéltessünk ezáltal. A próféták nem hagyták el őrhelyüket, ahogy mi sem hagyhatjuk el, mert számot adunk a ránk bízott talentumokról (vö. Mt 25,14-30).

Sokat beszélünk talán arról, hogy az elszakított területeinken nagy a beolvadás veszélye. Azt is látnunk kell, hogy a média, a globalizáció érték- és nemzetellenességének következtében a fiatalok körében is veszélyessé válik a beolvadás, de sokkal inkább a felhígulás. Abban az időben, mikor több mint félmillió magyar dolgozik külföldön, vessük emlékeztünkbe, hogy az a fa, mely elszakad gyökerétől, elpusztul. Hitünk, és nemzetünk védelme mindannyiunk feladata, és ne felejtjük el megköszönni imáinkban a sok hős áldozatot felmenőinknek, hogy megőrizték, és ápolták magyarságunkat. A földet nemcsak tőlük örököltük, hanem gyermekeinktől, unokáinktól kaptuk kölcsön, hogy megtartsuk, és átadjuk nekik.

Pete Polgár Máté

A Szentlélek vezeti az Egyházat

Augusztus hónap sok plébániaközösségben hoz változást. Ugyanis ebben a hónapban lépnek életbe az új dispoziciók, új plébánosok és új káplánok érkeznek, hogy lelkipásztori munkájukat, képességeiket az új közösségekben is kamatoztassák. Mennyi „új”-donság.

Ez mindig kettős érzéssel jár, mert egyik oldalról örülünk a hozzánk érkező lelkipásztornak, másrészt elszomorodunk, ha arra gondolunk, hogy búcsúnunk kell eddigi atyánktól, akinek már olyan jól ismertük a hangját (mint a juhok a pásztor hangját), akinek fontosak voltunk, mert szeretett minket, akihez bármikor fordulhattunk, mert szívesen segített.

Ezek az érzések természetesek, hiszen kell is, hogy kialakuljon egyfajta kötődés a pásztor és a nyáj között, de sohasem szabad elfelejteni, hogy nem mindig úgy mennek a dolgok, ahogy azt az emberek elképzelik.

Szent Pál apostol szívből szerette azokat, akikkel ő ismertette meg Krisztust. Szívesen időzött mindegyiküknél és ők maguk is örvendeztek, ha az ő városukban volt és őt hallgathatták. Azonban nem egyszer búcsúznia kellett, ami ugyancsak fájt neki is és a közösségeknek is, de az Úr akaratát követve tudott tovább lépni és másoknak is hirdetni a Megváltó Jézust.

A Szentlélek egy apró cselekedetével is teljes ellentétét képes megvalósítani az általunk eltervezettnek. Mindnyájunk üdvössége a célja és ennek eléréséhez Ő tudja számunkra a helyes utat. Isten akaratát mindig érvényesül, nekünk ezt kell elfogadnunk. Ha nem akarjuk a Szentlélek irányítása alatt élni életünket, akkor az nem is kereszténység. Ha nem fogadjuk el Isten akaratát és ellenkezünk, azon nincs rajta az áldása, megfosztjuk magunkat a kegyelmi kincsektől.

Fogadjuk szívesen a hozzánk érkezett új lelkipásztort, aki Isten akaratát szerint jött közénk, és támogassuk imáinkkal és a plébánia életében végzett aktív részvételünkkel.

Kovács József

Egyetemista tábor a Martineumban

Egyetemista tábort szervez a Szombathelyi Katolikus Egyetemi Lelkész-ség 3. alkalommal a Martineum Felnőttképző Akadémián 2014. augusztus 26-29. között keresztény egyetemistáknak és főiskolásoknak. A tábor egyszerre lelki és szabadidős program, találkozási lehetőség Istennel és egymással.

Az idei tábor mottója: Isten sosincs offline!

A tábort vezetik: Nagy Norbert egyetemi lelkész (Pécs) és dr. Németh Norbert egyetemi lelkész (Szombathely)

A szervezők ki mit tuddal, sporttal, szentmisével, beszélgetésekkel, előadással, filmmel, latin esttel (közreműködik az Intermezzo Latin Club), akadályversenyyel várják az érdeklődő fiatalokat.

Részvételi díj szállással és teljes ellátással: **5.000 Ft**

Jelentkezési határidő: **2014. augusztus 15.**

Bővebb információ és tábor-program megtalálható az alábbi webhelyeken: www.szakkollegium.martinus.hu és www.sek.nyme.hu/egyetemilelkesz

Jelentkezni az alábbi elérhetőségeken lehet:

Martineum Felnőttképző Akadémia; 9700 Szombathely, Karmelita u. 1. Pf. 211. Telefon: 94/514-354 vagy E-mail: markovits@martineum.hu

Programfelelős: B. Markovits Eszter

Rövid hírek

45 ezer német ministráns érkezik Rómába augusztus 4. és 7. között. A rendezvény mottója „Szabadok! Mert lehet jót tenni”, melyet a Máté evangéliumában szereplő mondat alapján fogalmaztak meg a szervezők (vö. Mt 12,12) azzal a szándékkal, hogy a résztvevőkben elősegítsék és növeljék a nyitott magatartást a felebarát felé.

A helyi és a nemzetközi politika beavatkozását sürgette az izraeli-palesztin konfliktus leállítása érdekében Ferenc pápa. A tragikus eseményekről érkező hírekre utalva a katolikus egyházfő arra szólította fel az „érdekelt feleket és mindazokat, akik helyi és nemzetközi szinten felelősséggel bírnak, hogy ne takarékoskodjanak az imával és ne adjanak fel semmilyen erőfeszítést az összes ellenségeskedés leállítására és a kívánt béke elérésére mindenki közös javáért”.

A Sarutlan Kármelita Rend Szent Istvánról nevezett magyarországi tartománya a háromévente esedékes választókáptalanra gyűlt össze Kunszentmártonban július 7. és 11. között. A tartományi káptalan Vörös Imre Andrást választotta tartományfőnök-ké a következő három évre. A két tartományi tanácsos Bakos Rafael és Péceli Bence Imre lett.

„Nem jó az embernek egyedül lennie” (Ter 2, 18). A párkapcsolat témájával foglalkozott július 4. és 6. között a 32. Máriagyúdi Ifjúsági Találkozó, amelyen közel kettőszáz fiatal vett részt.

Július 12-én délelőtt a budapesti Szent István-bazilikában Erdő Péter bíboros szentmisét mutatott be a június 17-én, 74 éves korában elhunyt akadémikus, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem tanára, Roska Tamás lelki üdvéért. Töretlen hittel, szenvedélyesen kereste az igazságot, ajándékozó szeretettel fordult az emberek felé – hangzott el a homíliában.

A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURÍR

A szentáldozás II.

Bizonyos alkalmakkor két szín alatt van áldoztatás, azaz a kenyér és a bor színében, amikor általában a szentostyát a szent vérbe mártva áldoztatnak. Ilyenkor nincs lehetőség kézre áldozni. Szintén nem lehet kézre áldozni kesztyűben, illetve úgy, hogy az illetőnek az egyik kezében valami van (táska, imakönyv, stb.).

Miután megáldoztunk, nem hajtunk térdet, mert értelmetlen dolog, hiszen ha az Eukarisztiát magunkhoz vettük, akkor mi válunk élő tabernákulummá, bennünk is ott van az Úr Jézus. Keresztet sem vetünk, fejet sem hajtunk, egyszerűen visszamegyünk a helyünkre, és ott imádkozunk, illetve bekapcsolódunk az énekbe. Tehetjük ülve vagy térdelve is.

Arra is figyeljünk, hogy a helyünkre indulva lehetőleg ne keresztezzük a sorban állókat. Ha két sor van, a jobb oldaliban állók jobbra, a bal oldaliban állók balra menjenek a helyükre, míg ha csak egy sor van, és a hely szűk, akkor a sor a „folyosó” egyik szélén álljon, és aki megáldozott, a másik szélén menjen vissza.

Itt jegyezzük meg, hogy szentáldozáshoz járulni napjában kétszer lehet, de a második alkalommal már csak szentmisén. Tehát pl. ha valaki volt szentmisén, majd még aznap otthon az áldoztató meglátogatja beteg hozzátartozóját, akkor az illető már nem áldozhat a beteggel együtt.

Szintén itt említjük még meg az Eukarisztiára iránti tiszteletünknek módját a szentmisén kívül. Szentségimádás alkalmával méltó és igazságos, hogy térdre borulva imádjuk az Oltárszentséget, de természetesen nem várható el mindenkitől, hogy ezt hosszú időn át tegye. Alapvetően a szentségkitétel, a szentségi áldás előtti ének, könyörgés, maga az áldás és a szentségeltétel alatt, továbbá körmenet során addig, míg a Szentséget a templomban mellettünk elviszik, illő, hogy térdre boruljunk, vagy akinek ez nem megy, álljon.

Ipacs Bence

A házassági akadályok alóli felmentés

AKatolikus Egyház mindig szem előtt tartja a lelkek üdvösségét, ezért a jogrendjét eléggé rugalmasan alakította ki, ami azt jelenti, hogy a törvényeket a sajátos lelkipásztori követelményeknek megfelelően kell alkalmazni. Ezt a célt hivatott szolgálni a felmentés jogintézménye is.

A házassági akadályok között vannak isteni jogú akadályok, amelyek alól soha senkit nem lehet felmenteni, de a tisztán egyházi jogú akadályok alól elvileg lehetséges a felmentés megadása. A felmentés nem azt jelenti, hogy megszünteti a törvényt, hanem csak azt a kötelezettséget, ami abból származik, de azt is csak egyedi esetekben. A felmentés megadásához mindig ésszerű ok kell, mert a törvény ellenében történik és szükséges, hogy valakinek a lelki javát vagy a hívek pasztorális érdekeit szolgálja.

A felmentést mindig az illetékes egyházi hatóság adja meg előzetes kérés alapján. Az Egyházban a legfőbb hatalmat a pápa gyakorolja, ezért bármely hívőt érvényesen felmenthet bármely tisztán egyházi jogi törvény alól, de a felmentés megadásához minden esetben ésszerű és megfelelő okra van szükség. A hatékonyabb lelkipásztori szolgálat azonban lehetővé teszi, hogy minden ügyben ne kelljen a pápához fordulni, és a megyéspüspök és vele jogilag egyenlő elbírálás alá eső főpapok is megadjanak bizonyos felmentéseket.

A pápának fenntartott felmentések: szent rend, pápai jogú szerzetes intézményben tett nyilvános és örök fogadalom valamint a büntett akadály. A megyéspüspök felmentést adhat a korhiány, a valláskülönbség, a nőrablás, a sógorság, a köztisztesség és a törvényes rokonság akadályai alól.

Déri Péter

Nem minden ügyben kell közvetlenül a Szentatyához fordulni

89 éves elsőáldozó Ozmánbükön

▲ 89 évesen járult először szentáldozáshoz június 21-én, Ozmánbükön Dejsics Ferenc. Feri bácsi 50 éve költözött a faluba és bár evangélikus felekezetű, mindig eljárt az itteni szentmisékre: lelkesen imádkozik és énekel.

▼ Szent Péter és Pál apostolok főünnepén, június 29-én mutatta be újmiséjét Celldömölkön Nagy Tamás atya. Régóta várták az emberek ezt a pillanatot: 32 év után került sor újmisére a városban.

Úrnapja Sárváron

▲ Június 22-én, az ősi, sári templomban ünnepelték Úrnapját a sárvári Szent Miklós Plébánia hívei. Több százan vettek részt a szentmisén, amelyet körmenet követett. Elsőáldozó gyerekek hintették a virágszirmokat.

▼ Dr. Veres András megyéspüspök július 9-én áldotta meg a felújított, vassurányi templomot. Pályázati és egyházmegyei források mellett a hívek adománya segítette a renoválást. A püspöki szentmisét követően fórumot is tartottak.

Újmise Celldömölkön

Fórum és templomáldás Vassurányban

Templomáldás Egyházashetyén

Június 27-én áldotta meg dr. Veres András megyéspüspök a külső felújításon átesett egyházashetyei templomot és plébániaépületet. Díszpolgári címet kapott a templom kántora, Simon Katalin.

100 éves a kemestaródfai templom

Július 6-án ünnepelték a kemestaródfai templom 100 éves jubileumát. A kis vasi falu büszkesége az apró templom. Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek mutatta be az ünnepi szentmisét.

Keresztjáró nap Bérbaltaváron

Keresztjáró napot tartottak Bérbaltaváron a Baltavári és a Kisbér-hegyen július 6-án. Isten segítségét és áldását kérték a jó termésért, kedvező időjárásért a hívek.

Nyár. Szünidő. Táborok.

Ha nyár, akkor vakáció! De tényleg. Most már nincs utolsó felelés, izgulás, vajon a tanár a jobbik jegyet adja vagy sem. Csak a gondtalan nyaralás maradt. És persze a fejtörés, hogyan lehet tartalmassá tenni egy gyermek számára a hosszú szünidőt. A megoldás: tábor. A Szombathelyi Egyházmegye sok plébániáján és az iskolák is szerveznek táborokat. A kőszegi Szent Margit Általános Iskola diákjait egyhetes Gyermekhét várta, amelynek keretében nem csak az Alpokalja gyöngyszemének számító várost ismerhették meg jobban, hanem ellátogattak Vasvárra is. A körmendi Szent Erzsébet templom hittanosainak napjait a család témája ölelte fel. Megépítették családfalvát és mindenki elkészítette a saját családfáját. A gércei plébániához tartozó gyerekek sitkei táborában sok kirándulás, játékos vetélkedő mellett jutott idő fürdőzésre és a Ság-hegy megmászására is. A szombathelyi Jézus Szíve Plébánia is benépesedett hittanosokkal. Az idei téma a misszió volt, amelyet misszionárius káplánuk, Tamás atya személyes jelenléte tett igazán élményszerűvé. A szombathelyi szaléziaiak immár 22. alkalommal szervezték meg nyári oratóriumukat. Sok játék, kirándulás, ének szerepelt a programok között. A Székesegyház hittanosai Nován, míg a Brenner János Nevelési Központ hittanosai Vasváron táboroztak. Az Egyházmegyei Karitás is aktív volt. Idén is Nardán szervezik meg a táborukat. 8 héten át várják a gyerekeket, akik unatkozni biztosan nem fognak. Molnár Péter

Programajánló

augusztus 20. (szerda) 8.30 óra Ünnepi püspöki szentmise (Szombathely, Kálvária-templom) • **augusztus 29. (péntek) 18 óra** Engesztelő est (Csehimindszent, Mindenszentek-templom) • **augusztus 30. (szombat) 10.30 óra** Papok és szüleik zarándoklata (Szentgotthárd-Zsida, Jó Pásztor kápolna); 24 órás szentségimádás (Szombathely, Szent Kvirin-templom – Szalézi) • **szeptember 11. (csütörtök) 19.45 óra** Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház – Madonna-kápolna) • **szeptember 13. (szombat) 9.30 óra** Egyházmegyei ministráns-találkozó (Zalaegerszeg); **17 óra** Szentmise Brenner János atya boldoggá avatásáért (Szentgotthárd-Zsida, Jó Pásztor kápolna)

Jubiláns házaspárok találkozója Szombathelyen

Jubiláns házaspárok ünnepeltek a szombathelyi Székesegyházban június 28-án. Mintegy ötszáz pár vett részt az eseményen, a hálaadó szentmisén. Újabb lakatok kerültek a templom melletti átjáró kerítésére.

Megmozdulni is alig lehetett a szombathelyi Székesegyházban, annyi házaspár és velük rokonok, családtagok, gyerekek, szülők, barátok vettek részt a misén. Az 5., 10., 15., és a további kerek házassági évfordulókat várták közös ünnepségre az egész egyházmegyéből. Érkeztek is: a megadott határidőig 461 pár regisztrált, de ennél is többen vettek részt a szertartáson.

Dr. Veres András homíliájában utalt rá: akik megjelentek, azok érzéseinek háttérében a szeretet húzódik. Szeretet Isten és egymás iránt. Csak az Isten iránt érzett szeretet teszi képessé a házaspárokat arra, hogy egymás mellett kitartsanak éveken át. Az ember saját ereje ehhez kevés lenne. A házaspároknak hálaát kell adniuk Istennek, de egymásnak is, mondta a megyéspüspök. Hálaát kell mondani azért is, hogy hiányosságainkkal, hibáinkkal együtt is elfogadott a másik és szeretet minket. De bocsánatot is kell kérni az elmúlt években késedelmesen kimondott bocsánatokért, a késedelmes megbocsátásért, a viszonzatlan szeretetért. Az öröm is megjelenik az ünnepen. Az az öröm, amely más mint a hétköznapi: mély és hatalmas érzés, ami éveken keresztül képes erősíteni, lelkesíteni.

Napjainkban nem természetes, hogy hűségben, szeretetben, áldozatvállalásban élnek a házaspárok, mondta dr. Veres András. A keresztény házasságnak megvan az értéke. Éppen ezért kell, hogy a családokban a gyermekek, unokák is megtapasztalják a szeretetet, hogy ne féljenek elköteleződni a házasságra, a családi életre. Az örömmel nagy szigetei alakulnak ki, ha merünk beszélni érzéseinkről, amik bennünk vannak.

Együtt örül az Egyház is a jubilánsokkal, hangsúlyozta a megyéspüspök. Mert bár a

hírekben megpróbálják aláásni a házasságot, a jelenlévők tanúságot tesznek róla, hogy Isten segítségével lehetséges az igazi, hűséges szeretet. Ez képessé teszi a házastársakat, hogy kitartsanak egymás mellett.

A szentbeszéd után a házaspárok megerősítették az esküvőn tett fogadalmukat, majd a megyéspüspök megáldotta a jubiléumokat. A párok egy emléklapot és egy lakatot kaptak a főpásztortól, emlékül az életükben oly fontos jubileum alkalmából. Az emléklap otthon idézi majd fel a jeles napot, a lakat pedig a szombathelyi látogatások alkalmával. Ezeket ugyanis már hagyományosan a Székesegyház melletti átjáró kerítésére helyezik fel a párok. Így amikor erre járnak, bármikor vethetnek rá egy pillantást.

Az ünnepelést agapé, múzeumi látogatás, beszélgetések zárták.

Molnár Péter

Határontúliként határon innen és túl

A mikor elvállaltam a cikk megírását, azt gondoltam, könnyű dolgom lesz, hiszen arról kell írnom, ami formálta az egész életemet, gondolkodásmódomat, ami mindennapjaim állandó kísérője, „keresztje”. De talán pont ezért mégis akadozik a gondolatfolyamom, mert olyan mélyen él bennem és annyira személyes, hogy a feltörő gondolatok és érzések szeretnének megmaradni mélyen elbújva.

A kérdés pont abban az élethelyzetben talált meg, amikor döntenem kellett, megtartom-e „határontúliségomat” vagy sem. A közelmúltban költöztem vissza családommal Magyarországra.

Férjem „anyaországi”, én csallóközi vagyok. Gyermekeink magyar állampolgárok, Magyarországon születtek. Hat évet éltünk Szlovákiában. A cikk keretei nem engedik, hogy kitérjek a döntés okaira, de a témát tekintve nem is lényeges.

Határontúlinak lenni ugyanis nem földrajzi kérdés. Aki annak született, az is marad – véleményem szerint –, persze csak ha vannak gyökerei. Mert számomra a határontúliség identitás.

Azt jelenti, hogy nem tartozom országhoz, a haza fogalma ennél szűkebb területet jelöl. Azt a földdarabot, ahol megszülettem, felnőttem, ahol ismerem a fákat, ahol tudom, honnan érkezik az eső, ahol a szüleim és rokonaim élnek, ahol ugyanolyan nemzeti tudattal élő emberek élnek, mint én. Akikkel csak egymásra nézünk és tudjuk, hogy ott élünk, ahol csak kisebbség vagyunk, ahol nincsenek meg a minket megillető jogaink, ahol bármikor érhetnek kellemetlen élmé-

nyek azért, mert az anyanyelvünkön szólalunk meg, ahol az iskolarendszer talán tudatosan olyan, hogy a szlovák nyelv lehetetlen oktatásával azt a célt igyekeznek elérni az állam, hogy szlovák iskolába adják a szülők a gyerekeiket, ezzel elindítva az asszimilálódás útján, illetve a magyar iskolába járókra plussz terhet rójanak.

Ránézek az utolsó ráncos arcokra, akik még megélték, hogy egy reggel felébredtek és már nem voltak magyar állampolgárok, nem abban az államban éltek, ahol megszülettek, annak ellenére, hogy egy tapodtat sem mozdultak kis földjükről. Sőt rövid időn belül még hontalanná is váltak saját házukban, ahol megszülettek. Az én nagymamám már meghalt. Istenfélő, békés, dolgos, szerény, sorsát elfogadó asszony volt. Sosem panaszkodott, de tudtuk róla, hogy lelke mélyén ott lapul egy örök seb, amit Trianon okozott.

És ez a seb tovább öröklődik. Jó estben nem szül haragot, nem nevel gyűlöletet, de megmarad és tanít. Megtanít arra, hogy elfogadjuk a másik embert és a többi nemzetet, ragaszkodjunk egymáshoz, hagyományainkhoz és anyanyelvünk-höz (hogy hűek maradjunk nagyszüleink életéhez), erősíti az akaratomkat és a kitartásunkat, hogy a „felettes nemzetek” és önmagunknak is bizonyíthassuk: értékesek vagyunk.

Mindegy, hol élünk. Ezt az életérzést magunkba zárva viszünk magunkkal. Levetkőzni, elhagyni nem lehet. Nem is szabad, hiszen azzal önmagunkat veszítenénk el. Az Úr a keresztet áldásként adja, nem szabad elfelejteni neki hálát adni érte.

Vajayné Marika

Humor

- Mivel etetik a cybertyúkot?
- Szünetmentes táppal.

* * *

- Mi lesz a Trabantból, ha nekimegy a falnak?

– Porse.

* * *

- Kik laknak a szódásüvegben?

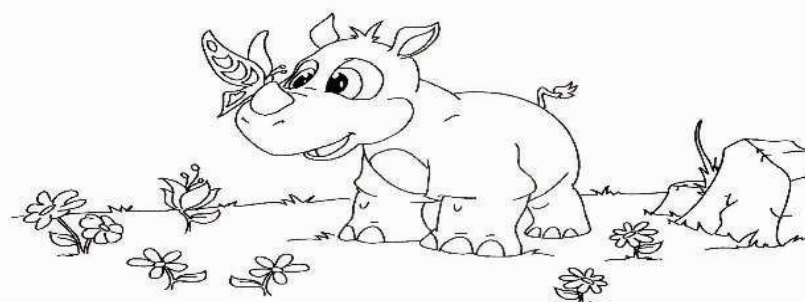
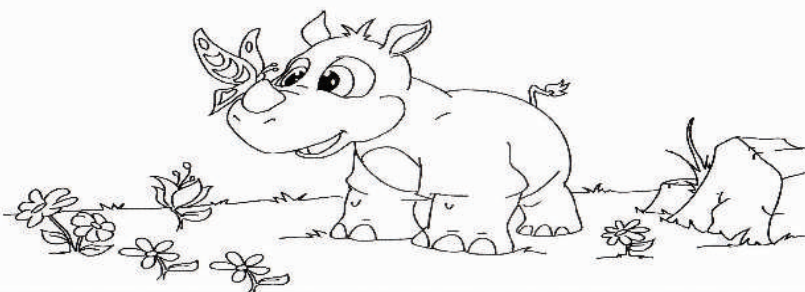
– Buborék.

* * *

- Honnan lehet megismerni a messziről jött embert?

– Közelről.

Keress meg az 5 különbséget! Majd színezd ki a képet!

A betlehemi istállóból egy kis jószág kinéz

Tandori Dezsőnek a címben jelzett műve valószínűleg a legszokatlanabb alkotás, amely valaha is megjelent rovatunkban. Közlése mindössze két sort igényel e hasábkon, a szerző nevével együtt hármat:

Tandori Dezső

A BETLEHEMI ISTÁLLÓBÓL EGY KIS JÓSZÁG KINÉZ

Hc3

Első pillantásra feltűnik, hogy a cím sokkal hosszabb, mint maga a „szöveg”, mely ráadásul nem is hordoz hagyományos nyelvi üzenetet. Olvashattunk már Weöres Sándortól egysoros, sőt egyszavas talányos verseket, de azok legalább jelentést, sőt sokféle jelentést hordoztak. Vigasztaljuk magunkat legalább a hosszú címmel, amely egy mondatnyi közlés. Betlehemről a mi kultúrkörünkben köztudott, hogy Jézus szülőhelye. Az Írás szerint a Szent Család egy istállóban talált menedéket, itt született a Megváltó. A jószág kedves szó, különösen a kis jelzővel, eszünkbe juttatja, hogy Jézust a Szűzanya jászolba fektette, a karácsonyi ábrázolásokon mindig szerepelnek állatok, melyek testük melegét adják a kis helyiségnek. Tehén áll a jászol közelében, ott van Józsefék számára, a pásztorok bárányt hoznak, a napkeleti bölcseket tevékkel, ritkábban elefánttal ábrázolják. Bájosnak is mondható képet idéz tehát a cím, de a „szöveggel” még mindig nem tudunk mit kezdeni. Segítség nélkül talán örökre megőrzi titkát Tandori alkotása, lehet, hogy első olvasásra még a sakkozni szerető olvasóknak sem mond semmit e két betűből és egy számból álló jelsor. Igen, a kulcsot némi sakk tudás adja meg a vershez, illetve jó, ha tudjuk, hogy a mű a szerző 1973-as *Egy talált tárgy megtisztítása* című kötetében jelent meg két másik „sakkvers” társaságában, melyek címe: *Táj két figurával* és *A gyalog lépésének jelölhetetlensége osztatlan mezőn*. A jelölés feloldása sakknnyelven: a huszár (ló) a c3-as mezőre lép. Tudni kell, hogy a huszár az egyetlen tiszt, értékes, jelentős figura, amellyel más bábukat is átugorva játszmát lehet kezdeni. A megnyitásnál tehát a világos huszár a b1-es mezőről L alakban előre lép.

Tandori vonzódása a sakkhoz ismert, nemrég Polgár Judit és Polgár Zsófia gyermekeknek írt foglalkoztató sakk-könyvéhez, a Sakkjátszótérhez írt kétsoros verseket. S hogy végül mi is a jelentése fentebbi versünknek? Némi vallástörténeti és sakk tudás összeadásával e titokzatosnak tűnő jelegyüttes már nem is ad olyan nagy teret az értelmezésnek. Egy mondatban talán így foglalható össze: Jézus születése, fellépése valami újnak a nyitánya volt a világ történetében.

Szauer Ágoston

A hónap könyve

Dr. Harangozó Ferenc pápai prelátust (1908-1991) a szovjet katonai bíróság 1948-ban kémkedés vádjával először halálra, majd 25 évi kényszermunkára ítélte, mert segítette a rászorultakat, menedéket adott az üldözötteknek, és szabad földre juttatott sok menekült.

Dr. Harangozó Ferenc életéről dr. Gyürki László pápai prelátus magánkiadásában 2001-ben jelent meg egy könyv *A csendlaci parókiától a szibériai hómezőig* címmel. Ezt a kiadványt jelentette meg újra kiadónk megújult, modern formában és 8 oldal színes képmelléklettel.

Harangozó Ferenc

A csendlaci parókiától a szibériai hómezőig

2200 Ft
1100 Ft

A kiadvány kedvezményes áron
augusztus 1. és 31. között
vásárolható meg a Martinus Könyvesboltban.

Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó

9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.
Telefon: 94/513-191 • Mobil: 30/659-7320
E-mail: info@martinuskiado.hu
Webáruház: www.martinuskiado.hu

Martinus
könyvesbolt

Felemelő szeretet

Felemelő szeretet! Ezt választotta a Szent Márton Jubileumi Év jelmondatának a Szombathelyi Egyházmegye. Nemcsak a várossal közösen, hanem önállóan is készülnek programokkal a következő években, hogy minél hitelesebben mutassák be a Savariában született szent életét, alakját, tetteit. Interjú dr. Veres András megyéspüspökkel.

A szombathelyiek számára azért különösen fontos Szent Márton, mert 316-ban itt egy olyan fiatalember született, aki Savaria lakosaként megismerkedett a kereszténységgel, és később az Egyháznak egyik legnagyobb szentje lett, akit világszerte ismertek, ismernek még ma is. Azt is érdemes tudni róla, hogy ő az első olyan szent az Egyház történelmében, aki nem vértanúként lett szent. Előtte csak vértanúkat avattak szentté. Ennek tükrében Szent Márton személyisége és lelkesége még inkább kidomborodik. Az az élet, amit élt, úgy tűnik, hogy a vértanú életével vetekszik. Éppen ezért lehetséges az, hogy szerte a világegyházban őt úgy ismerték meg, mint a testvéri, szolidáris szeretet példaképét.

A jubileumi esztendő, ami születésének 1700. évfordulója alkalmából kerül megrendezésre 2016-ban, éppen ezért kapta a szlogent: *Felemelő szeretet!* Szeretnénk ezzel a mai kor embere, különös módon pedig a szombathelyiek számára őt olyannak megmutatni, amilyen valójában volt: aki odaforult az elesett emberhez, aki arra törekedett egész életében, hogy a másikat, a bármi oknál fogva a társadalom peremére szorultakat felemelje. Hívónek és nem hívónek egyaránt a felemelő szeretet lehet egy életprogram, és szeretnénk is, ha ezt sokan meghallanák.

Milyen előkészületek történtek eddig a jubileumi esztendőre a Szombathelyi Egyházmegyében?

Létrehoztuk a jubileumi esztendőt előkészítő bizottságot az egyházmegye keretein belül, amelynek van egy hivatala is, a Szent Márton Zarándokiroda. Ebben a szervezőbizottságban papok és világiak egyaránt vannak.

Természetesen a legfőbb cél a 2016-os, a jubileumi esztendő. A fő eseményeket akkorra tervezzük. Meghívtuk Ferenc pápát is egy szombathelyi látogatásra, aki ezt el is fogadta, reméljük, meg is fog valósulni. A pontos időpontot azonban még nem tudjuk.

A nagy jubileumi esztendőt olyan lelki élményt adó eseményként szeretnénk megszervezni, amelyhez szükség van előkészítő időre is. Célunk az, hogy ebben az esztendőben, 2014-ben, elsősorban mi, szombathelyiek és a Szombathelyi Egyházmegye hívei igyekezzünk megismerni és egyre jobban követni e szent lelkeségét. Akkor remélhetjük, hogy a hoz-

zánk érkező zarándokokat is segíteni tudjuk abban, hogy minél jobban megismerjék Szent Mártont és minél nagyobb élménnyel térjenek haza.

2015-ben már elsődlegesen a vendégekre fogunk összpontosítani, hiszen jó néhány külföldi, nyugat-európai csoport jelentkezett már be, akik szeretnének Szombathelyen, Szent Márton szülőhelyén látogatást tenni. Az ő fogadásuk nagy kihívás mindannyiunk számára: nem csak az egyházmegye, hanem az egész város számára.

De természetesen a lelki előkészületeken túl fontos néhány épületnek a felújítása is. Itt elsősorban a Székesegyházra gondolok, illetve a Szent Márton-templomra. Mint a szombathelyiek azt tudják, a Székesegyház teteje és oldalfalai két évvel ezelőtt már megújultak. Most a két torony és a homlokzat van hátra. A tornyok még magukon viselik a II. világháború rombolásának nyomait. Ugyanakkor szeretnénk a Szent Márton-templomot is úgy rendbe tenni, hogy ennek a templomnak az eredeti szépsége ismét felragyogjon. Tervezzük még konferenciákat, koncerteket, kiállításokat, sportversenyeket is.

Milyen programokkal készülnek még, amelyek az egyházmegye minden részébe elviszik Szent Márton hírét?

A magunk készületét azzal is szeretnénk erősíteni, hogy Szent Márton-ereklyéjét körbe fogjuk hordozni az egyházmegyében. Egy-egy esperesi kerületbe vagy egy-egy olyan településre, templomba, amely Szent Márton oltalma alatt áll, elvisszük az ereklyét, és a helyi, szűkebb-tágabb közösségből várjuk majd közös imanapra a hívó embereket.

A fiataloknak is szeretnénk egy több országot átfogó rendezvényt szervezni. A helyszín Rönök lenne, a Szent Imre-templom. A szomszédos Eisenstadti Egyházmegyével, akik szintén Szent Márton pártfogása alatt élnek, valamint szlovén és horvát testvéreinkkel együtt szeretnénk ünnepelni. Ez egy egész napos program lesz és bízom benne, hogy sok fiatal fog vonzani.

Molnár Péter

Szilárd Leó

Gábor Dénes

Bárány Róbert

Neumann János

A marslakók legendája

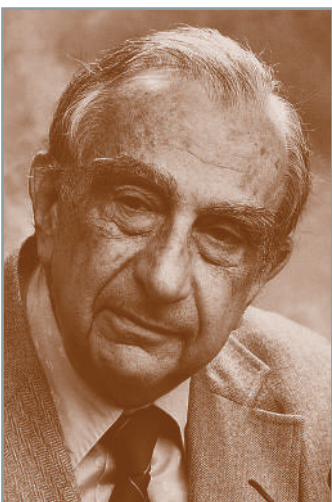
A többek közt Marx György által leírt történet szerint Enrico Fermi tette fel a híres kérdést, vajon hol késnek a földönkívüliek, ha az intelligencia kialakulásának valószínűsége a világegyetemben olyan magas. A történet szerint Szilárd Leó válasza ez volt: – „Itt vannak közöttünk, de magyaroknak mondják magukat.” A válasz azon a tényen alapult, hogy Magyarország – azon belül is Budapest (néhány belvárosi középiskolája) lélekszámához mérten valószínűtlenül nagy számban adott nagy tudósokat a világnak. A marslakók legendája a második világháború idején Los Alamosban terjedt el. Teller Ede maga is büszkén emlékezik vissza rá, hogy sokan felfigyeltek a „marslakókra”, a magyar tudósokra, akik gyakran mutatkoztak együtt és ilyenkor egy mások számára valószerűtlen nyelven – magyarul – beszélgettek.

„Ha egy utazóról külföldön kiderül, hogy magyar, (hiszen különleges kiejtésünket egy bizonyos életkoron túl nem tudjuk levetközni,) majdnem mindig fölteszik a kérdést: »Hogy lehet, hogy egy ilyen kicsiny ország annyi intellektuálisan

kimagasló tudóst adott az emberiségnek?« Vannak olyan magyarok, akik erre megpróbáltak felelni. Magam részéről nem tudok választ, de valamit azért megemlítek. Amikor Svájcban éltem, ott minden békés volt, nyugodt és biztonságos. Magyarországon más az élet. Mindnyájan folyamatos harcot vívtunk majd mindenért, amit el kívántunk érni. Volt, amikor nyertünk; volt, hogy veszítettünk, de végül is túlél-tük. Nem vetett véget életünknek, legalábbis az én esetem-ben nem. Az embereknek szükségük van az ilyen kihívások-ra, és ez mindig megadatott Magyarország hosszú történel-me során.” (Békésy György)

Visszaemlékezések, cikkek, tanulmányok szolgálnak bizonyítékul, mely magyar tudósokat tartanak a marslakók közé tartozóknak, csak néhányan közülük: Neumann János, Szilárd Leó, Teller Ede, Wigner Jenő, Kármán Tódor, Bárány Róbert, Gábor Dénes, Békésy György, Lánosz Kornél, Oláh György, Telegdi Bálint, Hevesy György, Polányi János.

Salamon Viktória

Teller Ede

Békésy György

Polányi János

Wigner Jenő

Szolgálat külföldön magyarként

Tapasztalat az egyházmegyéből

Az ottawai lelkipásztori szolgálat után tavaly nevezte ki Veres András megyéspüspök Kürnyek Róbert atyát a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletére épült templom plébánosának. Robi atya 2004 és 2006 között káplánként szolgált Zalaegerszegen, majd püspöki titkár volt illetve 2008-tól szentkirályi plébánosként dolgozott. 2010-től a Kanada fővárosában élő magyarok lelkipásztora lett. Többek között arról is kérdeztem, hogy milyen egy távoli országban papként illetve magyarként élni, mennyire mások a szokások.

Ki kérte fel az ottawai szolgálatra vagy a tanulmányok folytatása volt az elsődleges cél?

A kint élő magyar közösség kereste meg megyéspüspökünket azzal a kérdéssel, hogy számukra tudna-e lelkipásztort kiküldeni. Ez azonban egy ajánlat is volt egyben, ugyanis az ottawai katolikus közösség finanszírozni kívánta a kiküldött lelkipásztor tanulmányait. Mivel a doktori cím megszerzése még előttem állt, ezidáig húzódott, püspök atya megkérdezte, hogy vállalnám-e ezt a feladatot. Egy hét gondolkodási időt kaptam, de igazából nem volt miért nemet mondanom. A döntés kapcsán pedig fontos még elmondanom, hogyha feladatot kapunk előjáróinktól, akkor, ha súlyos indok nincs, akkor azt mindenképpen el kell fogadni. Ott kell szolgálnunk, ahol szükség van ránk.

Ha összehasonlítja a lelkipásztori szolgálatot, akkor mennyiben más egy kint szolgáló pap élete?

Nagyon sok a hasonlóság, de ugyanakkor a különbség is. A kanadai szolgálat az ott szorványban élő magyarok lelki gondozását jelenti. A közösségek sajátos összetétele meghatározza a lelkipásztori munkát. Az ottawai katolikus közösség jelentős része a nyugdíjas korosztályból kerül ki. Tudni kell róluk, hogy ők nem önszántukból hagyták el Magyarországot. A kint élők többsége az 1956-os események hatására került ki, éppen ezért a magyar lelkipásztornak komoly felelőssége van a hit elmélyítése mellett a magyar kultúra átadásában valamint a nyelv megőrzésében, ápolásában is. Ezen kívül sok olyan feladat is volt, ami idehaza nem kimondottan a lelkipásztorok feladatai közé tartozik. Példaként említhetem a filmklub megszervezését, előadások tartását. Az ottawai magyar ház jól működik, nagyon sok programot kínálnak a helyieknek, de a lelkipásztor sem vonhatta ki magát a rendezvények szervezésébe. Lehetőségem volt olyan fontos személyekről előadást tartani, akiknek életében a hit

és a magyarság kapcsolata elválaszthatatlan, gondolok itt Mindszenty bíborosra, Brenner Jánosra, Boldog Batthyány-Strattmann Lászlóra.

Említette, hogy a közösség tagjainak nagy része nyugdíjas. Milyen életszínvonalon él az idősebb korosztály, illetve mennyire élnek a családok egyik napról a másikra?

Itthonról nézve az állapot túlságosan ideálisnak tűnik. Sokan úgy gondolják, hogy a nagy gazdagság hazája Észak-Amerika. Ez talán annyiban igaz, hogy könnyebb egzisztenciát teremteni. Általában az egy helyen végzett munkából meg lehet élni. Sok család van, ahol csak az édesapa dolgozik, egy fizetésből el tudja tartani a családot. Ugyanakkor a nyugdíjasok helyzete talán hasonlít az itthoniakhoz. Ez a generáció fontosnak tartja, hogy a gyermekeit, az unokáit segítse. Ez azt jelenti, hogy az idősek komoly anyagi áldozatot hoznak a fiatalokért, ezért több a kiadásuk.

Ha az anyagi biztonság adott, akkor feltételezhetjük, hogy nyugodtabb életet élnek arrafelé. Ez a valóságban is így van?

Az biztos, hogy sokkal nyugodtabb az életritmus, más gondolkodásmód jellemző erre a vidékre. Ez számomra is furcsa volt az elején. Mivel a legtöbb ember csak egy helyen dolgozik, így sokkal több a szabadidejük. A kint élő magyarság illetve a kanadaiak ezt ki is használják. A legelső mindig a család. A család minden tagja számára fontos, hogy sok időt töltsenek együtt, így például a családi nyaralás kötelező, és ez a legtermészetesebb dolga a világnak. A gondolkodásmódhoz pedig még hozzátartozik, hogy rendkívül nyitottak az emberek egymás felé, él a megelégedett bizalom a társadalomban.

Milyen a kint élő magyarság kapcsolata az ott élőkkel?

Kanada igazán multikulturális nemzet. Sokan úgy tartják, hogy a legbefogadóbb nemzet. Nemhiába, ugyanis az állampolgárok jelentős része, mintegy negyven százaléka bevándorló illetve az ott élők többsége nem is az országban született. Annak idején a magyarokat nagyon megszerették, hiszen mind jól tudtak dolgozni, szorgalmasak voltak, szívesen alkalmazták őket. Azóta már a társadalom összetétele még inkább változott, nagy számban érkeznek bevándorlók a mai napig más országokból. Ha az ottawai magyar közösséget vizsgáljuk, akkor elmondható, hogy nemcsak az anyaországból élnek kint magyarok, hanem az egész Kárpát-medencéből, így a Felvidékről, a Vajdaságból, Erdélyből. Ez gazdagítja nyelvi szempontból is a közösséget.

Említette a nyelvi sokszínűséget. Továbbadják a generációk egymásnak a magyar nyelvet?

Leginkább a szülőktől függ a nyelv továbbadása. A közönségbe járó családokban, ahol már gyermek is van, fontosnak tartják a magyar nyelv őrzését, hagyományát. Egymás között mindig magyarul beszélnek. Viszont úgy hallottam, hogy van olyan is, ahol pont ennek az ellenkezője a jellemző. Személyesen velük sosem találkoztam, de jó pár család él Ottawában, amelyben már az első generáció sem beszéli a magyar nyelvet, gyermekeiket sem tanították meg magyarul.

Ránk, magyarokra általánosságban jellemző, hogy szereitünk panaszkodni. Panaszkodnak valamire is a kint élő magyarok?

Természetesen panaszkodnak, de nem olyan módon, ahogy mi. Itthon könnyen rosszkedvűvé válunk, ezzel szemben kint nagyon erős a pozitív gondolkodásmód, amely hatással van rájuk. Az utóbbi időben a kint élők például nehezen élték meg a kettős állampolgársággal kapcsolatos szavazást. Az idősebbek, akik hazatérnek, fájdalomként élik meg, hogy nem azt az országot találják, amit annak idején itt hagytak. Ez egy sajátos helyzet, ugyanis sokan az életük jelentős részét ott töltötték, de ennek ellenére mégiscsak otthon. Elégedettek lehetnek az életükkel, de a szívük itthon van. Emlékszem, hogy bármilyen programot szerveztünk, az mágnesként vonzotta az embereket. Egy zenés est, egy Mikulás ünnepség, olvasóköri – számukra minden fontos volt, csak magyar legyen. Rendeltünk könyveket is itthonról. Ez annyira megtetszett nekik, hogy azóta is küldenem kellett már párszor könyvcsomagokat.

Mennyire ismerik egymást a kint élő magyarok?

A statisztikák szerint csak Ottawában háromezer magyar él. Ezzel szemben kb. ötszáz magyarral találkozhattam. Általában ugyanazok az emberek járnak mindenhol, legyen az a templom, vagy valamilyen magyar program. Az utóbbi

időszakban kivándoroltak esetében megfigyelhető, hogy ők nem akarnak semmilyen kapcsolatot ápolni a magyarsággal. Ezzel szemben az 56-os generáció teljesen más: bennük él a honvágy, beszélnek a régi emlékeikről. Hallottam olyan esetet, hogy valaki kérte, ha meghal, hozzanak legalább egy kis magyar földet a sírjára, még akkor is, ha az csak egy maroknyi. Itthonról teljesen másnak tűnik az Észak-amerikai élet, hiszen azt látjuk, hogy nagyobb anyagi háttérrel rendelkeznek, de ez nem feltétlenül igaz. Ha kulturális, történelmi kontextusban vizsgáljuk az életüket, akkor alkothatunk igazán véleményt. Nehéz az anyaországtól messzire élni.

Gyötörte az atyát is a honvágy?

Nekem könnyebb volt a helyzetem, hiszen én úgy mentem ki, hogy tudtam, három év múlva jövök haza. Volt már hosszabb külföldi utam, könnyen le lehetett küzdeni a honvágyat. Persze az elején nehezebb volt, mert teljesen idegen kultúrába csöppentem, amelyet meg kellett szokni. Egyébként az ottaniak sokat gondolnak az itthoniakra, vágnak Magyarországra, ezért ha évente nem is, de igyekeznek minél többször hazajönni. Számukra ez nagyon fontos. Még akár a nyolcvan év felettek is vállalják a repülőutat. Az internet segítségével egyébként könnyen tudják az itthoni eseményeket követni, a családi kapcsolatokat ápolni. Van lehetőség magyar tévécsatornák előfizetésére is, ezt nagyon szeretik, főleg az idősebbek.

A doktori tanulmányokkal jelenleg hogy áll, visszamegy még Kanadába?

A doktori disszertációm írása folyamatban van, már csak egy kevés hiányzik a munkából. Ha az kész, akkor a doktori védésre utazom vissza Kanadába. Vannak, akikkel az interneten most is tartom a kapcsolatot. Örömmel mesélnek a régi emlékeikről, az életükről, informálnak, hogy mi történik velük, mik a terveik.

H. Pezenhófer Brigitta

Szentségek felvételére való felkészülést,
KATEKUMENÁTUST
hírdet
a Katolikus Egyház Szombathelyen

Várjuk mindazokat:

- akiket már kiskorukban megkereszteltek, de nem volt alkalmuk a hitről mélyebb ismereteket szerezni, sem a beavatás szentségeiben (bérmálás, Öltárisztség) részesülni; vagy akik még nincsenek megkeresztelve, és őszintén keresik a kapcsolatot Istennel; vagy akik nem tartoznak szorosan semmilyen vallásfelekezethez, de vonzza őket a Római Katolikus Egyház tanítása és szeretetközössége.

Mire számíthatasz?

A közösségi felkészülés célja nem a hittételek és a parancsok egyszerű ismertetése és értelmezése, hanem felnőtt érdeklődők bevezetése a keresztény élet teljességébe a Római Katolikus Egyház tanítása szerint.

Jelentkezés: szeptember 15-ig bármelyik szombathelyi plébánián!

SZERETETTEL VÁRUNK A KATOLIKUS EGYHÁZ KÖZÖSSÉGÉBEN!

A Szentatya augusztus havi imaszándékai

Általános szándék (Menekültek): Hogy a menekültek, akik arra kényszerültek, hogy erőszak miatt elhagyják otthonukat, nagylelkű befogadásra találjanak, és jogaikat biztosítva lássák.

Missziós szándék (Óceánia): Hogy a keresztények Óceániában örömmel hirdessék a hitet a földrész valamennyi népének.

Elhunyt Vendrő György atya

„Én Uram, én Istenem!” (Jn 20,28)

Vendrő György nyugalmazott apátplébános életének 84., áldozópapi szolgálatának 56. évében, gyógyíthatatlan betegségével együtt járó szenvedéseit türelmes lélekkel viselve, 2014. június 20-án, pénteken a betegek kenetével megerősítve elhunyt. Holttestét 2014. június 27-én, Jézus Szíve főünnepén végakarátának megfelelően a zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébániatemplomban 9 órakor kezdődő gyászmise után, a templom kriptájában helyezték végső nyugalomra.

*„Istenem, örök Atyám, szent kezedbe adom lelkem.
Légy jószágos bírám, engedj haza országodba engem!”
(Temetési Szertartáskönyv)*

Nyugodjék békében! Requiescat in pace!

Juhász Gyula

Emlék

A szálló évekkel
Sok minden megy el,
De a szív, a koldus,
Tovább énekel.

Mi remény volt régen,
Emlék ma csupán,
De legalább sírhatsz
Tűnt szépek után!

Ami emlék, szebb is,
Mint az, ami él,
Romok is ragyognak
Hús hold fényinél!